

Dag 4 – vrijdag 3 februari 🌸

Een dag met veel gebeurtenissen en indrukken.

Beatrice stuurde me een sms'je om me te vragen of ik op 10 februari samen met haar mee wilde liften naar haar huis in Misikhu. Een prima aanbod! Beter met haar dan met een taxi of bus omdat het toch een risicovolle onderneming is.

Daarna zijn we met de auto naar Chemcheni vertrokken, gelegen in een buitenwijk van Nairobi. Dit is een trainingcentrum van de AOSK (organisatie voor Afrikaanse zusters) waar Gaudencia MMZ een sabbattijd doorbracht van 4 maanden. Ze volgde daar een programma samen met een groep andere jonge religieuzen. En vandaag was het feest want het was de laatste dag van hun verblijf. Ik werd bij aankomst bedolven onder een massa van allerlei echt Afrikaanse jonge nonnen, in heel veel bonte en verschillende kledij. Het gebouw was prachtig, heel groot en nieuw, heel praktisch ingericht.

Het feest begon met een eucharistieviering om 14.30. Er waren 26 afgestudeerden en Gaudencia was de enige in een kleurig Afrikaans gewaad! Medische Missiezusters dragen gewoon burgerkleding. De rest was allemaal gekleed in witte habijten, lichtblauwe en een zelfs in bordeaux rood. Iedereen behalve Gaudencia droeg een sluier. Zij had een eenvoudige draperie rond haar hoofd in dezelfde stof van haar lange jurk: gewoon in de stijl van Afrika..

De groep kwam dansend binnen, met kanga's (doeken die ze om kunnen slaan) over hun habijten.

Wat voor mij heel nieuw was, was het plechtig naar voren brengen van het evangelieboek. 12 Luo (stam) zusters, allemaal met dezelfde kanga omgeslagen gingen dansend vooraf. En toen dacht ik dat er een kleine paus werd binnengedragen of een boeddha! Twee stevige zusters droegen een versierde zetel op hun schouders en daarop zat een klein kind die de bijbel droeg! Hij keek heel plechtig en sereen en liet het zich welgevallen. Daarachter volgde ??? een zuster helemaal bedekt in een Afrikaanse draperie en met dezelfde soort stof had ze ook haar hoofd helemaal omsluierd en op dat hoofd stond een bakje met wierook dat flink walmde!! Daarmee danste ze in het rond. Rond haar eigen as. Voor mij leek het iets van een witchdoctor, (inheemse toverdokter) maar dat zal wel niet zo geweest zijn. De priester wachtte bij het altaar en nam het boek van het kind in ontvangst. Daarna gingen stoel en "witchdoctor" weer naar achteren en de kerk uit.

Vervolgens werd het een eindeloze plechtigheid met aan het slot speeches om te bedanken en speeches om de bedankers te bedanken etc. Echt op zijn Afrikaans. Daarna lang buiten staan om persoonlijk de kandidaten te kunnen feliciteren. Eerst natuurlijk Gaudencia. Ik ontmoette toen ook Brenda, ook een Afrikaanse medezuster. Brenda kwam met vreselijk nieuws. Christine, ook een jonge MMZ die van de partij zou zijn en samen met Gaudencia naar een nieuwe missiepost zou gaan, had gebeld vanuit een polikliniek in Nairobi. Ze was op weg naar dit feest met bus en al geckaapt!!! Midden op een drukke rotonde in het centrum van de stad. Meer details had ze niet. Maar het klonk verschrikkelijk. Ze heeft het er levend van af gebracht. God zij dank!